


<p align="center">Силабус курсу Методика викладання релігієзнавчих дисциплін у ЗВО</p>	
<p>Освітній ступінь – магістр Галузь знань: 03 Гуманітарні науки Спеціальність: 031 Релігієзнавство Освітньо-професійна програма «Релігієзнавство» Кількість кредитів – 3</p> <p>Рік підготовки, семестр – 5 рік, 10 семестр</p> <p>Компонент освітньої програми: обов’язковий</p> <p>Дні занять: згідно з розкладом занять Консультації: згідно з графіком індивідуальної роботи</p>	
<p>Мова викладання: українська</p>	

Керівник курсу

к.п.н., доц. **Ігнатенко Наталія Віталіївна**

ignatenko1707@ukr.net 0973842914

**Контактна
інформація**

Опис дисципліни

Курс «Методика викладання релігієзнавчих дисциплін у ЗВО» має на меті підготувати майбутніх педагогів до викладання предметів релігієзнавчого циклу у ЗВО, забезпечити реалізацію теоретичного і методичного потенціалу всіх складових освітньої галузі «Релігієзнавство».

Основними завданнями вивчення дисципліни «Методика викладання релігієзнавчих дисциплін у ЗВО» є формування у здобувачів освіти знань про концептуальні підходи до методики викладання релігієзнавчих дисциплін у вищій школі; структуру та зміст предметів релігієзнавчого циклу; дидактичні особливості підготовки викладача до навчальної діяльності з предмету; традиційні й альтернативні форми організації і проведення навчальних занять в контексті сучасних інноваційних технологій та систем навчання; особливості самостійної та індивідуальної роботи з предметів циклу у ЗВО; систему контролю навчальних досягнень студентів з предметів релігієзнавчого циклу. Розвивати педагогічну майстерність майбутніх викладачів.

Навчальний контент

Теми	Результати навчання
Змістовий модуль 1	
Тенденції розвитку сучасної вищої освіти та проблеми методики викладання історичних дисциплін у ЗВО	
Тема 1. Вступ. Методика викладання релігієзнавчих дисциплін у ЗВО	Знати про: роль і місце «Методики викладання релігієзнавчих дисциплін у ЗВО» в системі наук;
Тема 2. Теоретичні засади організації освітнього процесу у ЗВО.	сутність, методологічні засади та логіку навчального процесу у ЗВО; сучасні норми та стандарти релігієзнавчої освіти у ЗВО; мету, функції, форми та засоби навчання релігієзнавчих дисциплін у ЗВО;
Тема 3. Класифікація, зміст та структура релігієзнавчих дисциплін у ЗВО.	етапи формування релігієзнавчих знань; співвідношення способів та методів навчання; класифікацію методів навчання; методичні прийоми та засоби навчання і учіння; засоби навчання релігієзнавчих дисциплін у ЗВО
Тема 4. Методика формування знань з релігієзнавчих дисциплін у ЗВО.	
Тема 5. Методика організації навчальної діяльності викладача та студентів.	
Змістовий модуль 2.	
Форми організації навчання. Методика підготовки навчального заняття з предметів релігієзнавчого циклу у закладах вищої освіти	
Тема 6. Дидактичні особливості організації і проведення лекційних та семінарських занять з релігієзнавчих дисциплін у ЗВО.	Знати: типологія лекцій; методику підготовки лекції із урахуванням специфіки навчальної дисципліни, профільності ЗВО та факультету;
Тема 7. Факультатив і спецкурс як форми організації навчання предметів релігієзнавчого спрямування. Організація дистанційного навчання в системі ЗВО.	техніка читання лекції; види семінарських занять; методику підготовки та проведення семінарських занять різних видів; методику аналізу та самоаналізу навчальних занять в системі ЗВО;
Тема 8. Організація і проведення контролю за навчально-пізнавальною діяльністю студентів.	технологію створення спецкурсів, факультативів, практикумів з предметів релігієзнавчого циклу; методику проведення факультативних занять, спецкурсів та практикумів; особливості організації дистанційного навчання у ЗВО; методику підготовки електронних навчальних курсів з
Тема 9. Інновації у методиці навчання історичних дисциплін у ЗВО.	

	<p>релігієзнавчих дисциплін; функції, види, принципи та прийоми перевірки результатів навчально-пізнавальної діяльності студентів; вимоги до перевірки знань і умінь студентів; форми і методи контролю успішності студентів; критерії оцінювання результатів навчально-пізнавальної діяльності студентів; методика створення шкали оцінювання навчально-пізнавальної діяльності студентів з предметів релігієзнавчого циклу;</p> <p>поняття "інноваційної технології"; класифікацію інноваційних дидактичних технологій та систем; принципи теоретичного аналізу змісту технологій проблемного, кооперативного, проектного, ігрового навчання у ЗВО; методика застосування дидактичних інновацій у навчальній діяльності викладача та студентів при вивченні предметів релігієзнавчого циклу.</p>
--	---

Формування програмних компетентностей

Індекс в матриці ОП	Програмні компетентності
ЗК 1	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу
ЗК 2	Здатність бути критичним і самокритичним
ЗК 3	Здатність працювати в команді
ЗК 4	Здатність працювати автономно
ЗК 5	Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології
ЗК 6	Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово
ЗК 8.	Здатність генерувати нові ідеї (креативність)
ЗК 11.	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності
ЗК 12.	Здатність до проведення наукових досліджень
ЗК 13.	Інтелектуальна комунікація
СК 1.	Здатність критично осмислювати проблеми у сфері релігієзнавства і на межі галузей знань, аналізувати наукові здобутки та результати релігієзнавчих напрямів і шкіл.
СК 2.	Здатність осмислювати релігію як соціальне явище, інтегрувати знання у сфері релігієзнавства та застосовувати їх у різних сферах суспільної діяльності.
СК 3.	Здатність критично осмислювати історичні надбання та новітні досягнення у галузі релігієзнавства, розв'язувати сучасні релігієзнавчі проблеми.

СК 4.	Здатність здійснювати науковий аналіз і структурування емпіричних даних та теоретичного матеріалу з використанням усталених і новітніх методів релігієзнавства
СК 5.	Здатність вільно користуватися спеціальною термінологією в обраній галузі релігієзнавчого знання
СК 10.	Здатність розробляти і реалізовувати наукові і прикладні проекти у сфері релігієзнавства, а також дотичні до неї міждисциплінарні проекти
СК 11.	Здатність управляти робочими або навчальними процесами у галузі гуманітарних наук, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
РН 1.	Оцінювати власну навчальну та науково-професійну діяльність, конструювати і втілювати ефективну стратегію саморозвитку і професійного самовдосконалення
РН 3.	Застосовувати сучасні методики і технології, володіти способами інформаційно-описової діяльності, систематизування даних, структурування
РН 5.	Вміти виявляти потенційні зв'язки предметних знань релігієзнавства і застосовувати їх у процесі аналізу актуальних суспільних проблем.
РН 6.	Ефективно взаємодіяти у професійному колективі та з представниками інших професійних груп різних рівнів, релігійними організаціями, віруючими й невіруючими особами
РН 9.	Зрозуміло і недвозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з питань релігієзнавства до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.
РН 10.	Приймати ефективні рішення при розв'язанні складних задач і проблем релігієзнавства та у ширших контекстах, зокрема в умовах неповної інформації та суперечливих вимог; аналізувати данні соціологічного дослідження релігійних явищ, процесів та застосовувати їх при моделюванні і прогнозування релігійно-конфесійних процесів.
РН 11.	Розробляти наукові і прикладні проекти у сфері релігієзнавства з урахуванням цілей та обмежень, а також соціальних, економічних і правових аспектів.
РН 12.	Знати психолого-педагогічні аспекти навчання і виховання учнів, сучасні теоретичні та практичні основи методики навчання історії в закладі загальної середньої освіти та шляхи їхньої практичної реалізації в різних видах урочної та позаурочної діяльності.

Літературні джерела

1. Аванесов В. С. Основы организации педагогического контроля в высшей школе. Москва, 1990.
2. Алексюк А. М. Педагогіка вищої освіти України. Київ: Либідь, 1998.
3. Балух В. О. Магістерські роботи : Методичні рекомендації. Чернівці : Рута, 2003. 42 с.
4. Баловсяк Н. В. Реферат, курсовая, дипломная на компьютере. СПб., 2006.
5. Булах І. Цільовий підхід до розробки навчальної програми предмета та етапи його реалізації. Педагогіка і психологія. 1997. № 4.
6. Боднар А. Семінарське заняття у вищій школі. Київ, 1984.
7. Бойко А., Гриньова М., Дем'яненко М. Варіативність занять у педагогічному вузі. Педагогіка і психологія. 1994. № 2.
8. Буряк В. Керування самостійною роботою студентів. Вища школа. 2001. № 4–5.
9. Вища освіта і Болонський процес: навч. посіб. / за ред. В. Г. Кременя. Тернопіль, 2004.
10. Вітвицька С. С. Основы педагогики вишшей школы: метод. посіб. для студентів магістратури. Київ: Центр навчальної літератури, 2003. 316 с.
11. Вербицкий А. А. Психолого-дидактические принципы разработки и проведения учебных деловых игр. Применение ИПК в конкретных деловых ситуациях. Ленинград, 1980.
12. Верещак Є. П., Лозова О. М. Диференціація навчання за системою рейтингу. Педагогіка і психологія. 1996. № 1.
13. Глушко Т. Є. Лекція у вищій школі. Київ, 1971.
14. Гомотюк О. Є., Є. В. Паньків. Університетська студентська освіта та її місце в освітньому процесі у контексті Болонської декларації. Тернопіль : ТНЕУ, 2008. – 186 с.
15. Гузик В. П. Лекционно-семинарская система обучения. Одесса, 1998.
16. Гура О. І. Педагогіка вищої школи: вступ до спеціальності: Навчальний посібник. Київ: Центр навчальної літератури, 2005. 224 с.
17. Эко У. Как написать дипломную работу / Пер. с ит. Е. Костюкович. Москва : Университет, 2003. 240 с.
18. Житецька Н. Розроблено концепцію визначення рейтингових оцінок. Рідна школа. 2002. № 8–9.
19. Жорнова О., Жорнова О. Організаційно-методичні засади викладання у вищій школі: Навчальний посібник. Київ, 2011.
20. Жук Ю. Можливості нової технології. Освіта. 2003. № 34.
21. Заика Е. В. Психологические вопросы организации самостоятельной работы студентов в вузе. Практична психологія та соціальна робота. 2002. №6.
22. Закон України «Про вищу освіту». Урядовий кур'єр. 2002. № 16.
23. Закон України "Про наукову і науково-технічну діяльність". Відомості Верховної Ради. 1992. № 12.
24. Земцова В. И. Система методической подготовки преподавателя: структура и содержание. Наука и школа. 2000. №3.
25. Маляренко А. Н. Методические рекомендации по организации и проведению научных студенческих семинаров на выпускных кафедрах университетов / А. Н. Маляренко, Е. С. Спицин. Киев, 1980.

Політика оцінювання

- **Політика щодо дедлайнів та перескладання:** Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються на нижчу оцінку (75% від можливої максимальної кількості балів за вид діяльності балів). Перескладання

модулів відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

● **Політика щодо академічної доброчесності:** Списування під час контрольних робіт заборонені. Мобільні пристрої дозволяється використовувати лише під час он-лайн тестування та підготовки практичних завдань в процесі лабораторного заняття.

● **Політика щодо відвідування:** Відвідування занять є обов'язковим компонентом оцінювання. За об'єктивних причин (наприклад, хвороба, працевлаштування, міжнародне стажування) навчання може відбуватись в он-лайн формі за погодженням із керівником курсу.

Оцінювання

Остаточна оцінка за курс розраховується наступним чином:

Види оцінювання	% від остаточної оцінки
ЗМ 1 (теми 1- 5) усне опитування, завдання для самостійного виконання	25
ЗМ 2 (теми 6-10) усне опитування, завдання для самостійного виконання	25
ІНДЗ	15
Підсумковий тест	25

До Силабусу також готуються матеріали навчально-методичного комплексу:

- 1) Навчальний контент (розширений план лекцій)
- 2) Тематика та зміст практичних і семінарських робіт.
- 3) Завдання для підсумкового контролю (екзаменаційні питання)
- 4) Електронне навчання в системі MOODLE